

Gældende formulering.

2) der på grund af svigtende helbred kunne have opnået folkepension, invalidepension eller enkepension,

hvis pensionslovgivningens bestemmelser om indtægtsregulering, dansk indfødsret eller bopæl her i landet ikke havde været til hinder derfor, eller

hvis de ikke havde været omfattet af adgangen til folkepension for kvinder mellem 62 og 67 år eller til enkepension for kvinder mellem 45 og 62 år, eller

3) som er fyldt 67 år.

§ 33. En kvinde, der har dagpengegivende lønindtægt, er under fravær fra arbejdet på grund af svangerskab og fødsel berettiget til dagpenge fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen. Dagpenge kan ydes i 14 uger, dog altid så længe efter fødslen, som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.

§ 41. — — —

Stk. 4. Bidraget for arbejdsgivere, der efter § 11 har frigjort sig fra forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden, fastsættes af socialministeren således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne, som det sociale udvalg påtager sig ved at overtage forpligtelsen.

§ 55. Uden for København og Frederiksberg kan afgørelser truffet af det sociale udvalg om andre forhold vedrørende denne lov end nævnt i § 54 indbringes for amtmanden.

Stk. 2. Afgørelser truffet af amtmanden efter stk. 1 eller af de kommunale myndigheder i København og Frederiksberg om forhold som nævnt i stk. 1 kan indbringes for sikringsstyrelsen, der har den endelige administrative afgørelse.

Forslaget.

4. I § 33 udgår i *stk. 1, 2. pkt.*, „dog altid så længe efter fødslen, som det i medfør af lovgivningen om arbejderbeskyttelse er forbudt en kvinde at tage arbejde.“.

5. I § 41, *stk. 4*, indsættes som *2. pkt.*:

„Bidraget for arbejdsgivere efter § 13 fastsættes af chefen for sikringsstyrelsen således, at de samlede bidrag skønnes at dække alle udgifterne til de af forsikringen omfattede løsarbejdere.“.

6. § 55 ophæves.